

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki po-
anne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Placyda Męczennika.
Sobota: Brunona Wyznawcy.
Niedziela: N. Marji P. Różańce.
Poniedziałek: Brygidy Wdowy.

KURIER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmonijowy albo jego miarę pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz. w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Wtorek: Bogdana Opata.
Środa: Franciszka Borg. Wyzn.
Czwartek: Placydy Panny.
Piątek: Maksymiljana Bisk.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9.—Telefon Redakcji nr 126—Telefon Administr. 111.

Wiadomości dworskie

Podczas przejazdu Najjaśniejszych Państwa z Cesarzowiczem Następcą Tronu przez stację Równo, d. 2 (14) września, miała szczęście przedstawić się Ich Cesarskim Mościom deputacja szlachty gubernji wołyńskiej. Dworzec kolei był świetnie przystrojony flagami, wieńcami i kwieciami, tak, że platforma stanowiła wspaniały ogród. O godzinie 10-ej przybył na stację pociąg Cesarski. Najjaśniejsze Państwo wraz z Cesarzowiczem Następcą Tronu wyszli z wagonu na peron dworca. Najjaśniejszy Pan przyjął raporty od dowódcy 11-go korpusu armji, ks. Szachowskiego i od gubernatora wołyńskiego, swity Jego Cesarskiej Mości, generał-majora von Wal, których Najjaśniejsze Państwo miłościami raczyli powitać. Następnie Ich Cesarskie Mości podeszli do deputacji szlachty gubernji wołyńskiej i łaskawie przyjęli chleb i sól, podane na pięknej, z drzewa rzeźbionej tacy, przez marszałka gubernjalnego, S. A. Uwarowa, który przytem powitał Najjaśniejszych Państwa następującymi słowy: „Racz, Najjaśniejszy Panie, przyjąć chleb i sól od szlachty gubernji wołyńskiej, uszczęśliwionej możnością uderzenia czołem przed swoim Monarchą i wyrażenia Waszym Cesarskim Mościom uczuć bezgranicznej wierności.” Najjaśniejszy Pan podziękował za chleb i sól i raczył miłościami rozmawiać z niektórymi osobami ze szlachty, w liczbie której znajdowali się: senator, generał-lejtnant Orzewski, książę Sanguszko, właściciel Równego, książę Lubomirski i wielu innych. Tymczasem Najjaśniejsza Pani skierowała się w drugą stronę platformy i podeszła do grupy dam. Małżonka naczelnika gubernji miała szczęście powitać Jej Cesarską Mość i podać wspaniały bukiet z róż, który Najjaśniejsza Pani łaskawie przyjęła. Następnie Jej Cesarska Mość raczyła przyjąć bukiety od małżonek marszałka szlachty i generał-lejtnanta Orzewskiego. Najjaśniejsza Pani podziękowała damom, pozwoliła przedstawić sobie obecne małżonki miejscowej szlachty. Teraz Najjaśniejszy Pan podeszedł do Jej Cesarskiej Mości i razem raczyli skierować się do deputacji włościan, która podała chleb i sól i przeszli następnie na koniec platformy, gdzie stali uczniowie miejscowej

szkoły realnej, którzy odśpiewali hymn. Po ukończeniu śpiewu rozległo się gromkie, długo niemilkające „hura”. Ich Cesarskie Mości, wśród pełnych zapachu okrzyków, przeszli wzdłuż całego peronu, miłościami rozmawiając z niektórymi z wybitniejszych osób tak wojskowych, jak i cywilnych. Najjaśniejsza Pani ponownie przeszła do dam i powtórnie zaszczęściła kilku miłościami słowami małżonkę gubernatora. Następnie Ich Cesarskie Mości, pożegnawszy zebranych, udali się do wagonu, przy niemilkającym „hura” kilku tysięcy ludu, który ze wszystkich stron otaczał gestą masą dworzec. Do chwili odejścia pociągu Najjaśniejsze Państwo stali u okna wagonu, życzliwie odpowiadając ukłoniom na pełne zachwytu okrzyki ludu, uszczęśliwionego widokiem Ich Cesarskich Mości. Pociąg ruszył z wolna, uczniowie szkoły realnej zaśpiewali „Boże cesarza chroń”; jeszcze silniej zabrzmiało „hura”, które umilkło dopiero, gdy zniknął z oczu pociąg, unoszący Ich Cesarskie Mości.

(Kijewlanin.)

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Zastawa, jutro Bronisława.
Zgromadzenia: Miesięczne posiedzenie pań-protektorek Towarzystwa opieki nad biednymi matkami i ich dziećmi. (Lokal Towarzystwa, Marszałkowska № 56 — 1 po południu.) — Posiedzenie członków wydziału sierot i ochron Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm. — 5 po południu.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15 — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Salon artystyczny sędzi malarzy i rzeźbiarzy warszawskich. (Nowy-Swiat № 56 — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski — od 10-ej rano do 6-ej po południu.)
Teatry: Wielki: dziś „Lena”, jutro „Faworyta” (ostatni występ p. Władysława Millera); — Rozmaitości: dziś „Myska”, jutro „Odlutki i poeta” i „Przezorna mama”. — No wy: dziś „Król powiedział”, jutro „Przed śniadaniem” i „Krawiec damski” (1-szy raz). (7½, wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 12269 kop. 84½. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

Wystawa wileńska.

(Korespondencja własna Kurjera Warszawskiego.)

Wilno 3-go października.

Mało komu wiadomo, że nad Wiliją (w pow. trockim) na wielką skalę prowadzi się jedwabnictwo. Okazy tej gałęzi przemysłu, drzewa morwowe, jedwabniki itd. widzimy na wystawie tutejszej, nadesłane zresztą dość późno. Wystawcą w tym dziele jest p. Wiktor Mańkowski, z Radziejowszczyzny (pow. trocki).

Pan M. już od lat 29-in rozwija pomyślnie i z korzyścią dla siebie jedwabnictwo. Pierwsze próby były dokonane w r. 1859-ym.

Im bardziej jedwabnictwo się rozwija i na większą skalę się prowadzi, tem stosunkowo większe przynosi korzyści.

Póki w Radziejowszczyźnie otrzymywano 20—30 funtów kokon, nabywców prawie nie było; pud cały kupowany już chętniej, obecnie zaś po kilkanaście i więcej pudów sprzedaje się z łatwością, zwłaszcza przy pośrednictwie p. A. Boguckiego, który, jak wiadomo, niemało się przyczynił do rozwoju jedwabnictwa w kraju.

Wystawa wciąż cieszy się niezmiennem powodzeniem.

Liczba zwiedzających osób dosięga codziennie od 2,000—2,500.

Przedstawiciele kilku firm warszawskich, sprzedawczy większą część przywiezionych tu przedmiotów, opuścili już Wilno, udając się na wystawę kijowską, okazy jednakże na wystawie pozostały.

Większa część okazów w dziale bydła, koni i owiec została już sprzedana.

P. Feldman sprzedał czworak kłusaków za 1,000 rs. p. Wańkowiczowi; p. E. Butkiewicz, Węclawowicz i inni sprzedali niemal wszystko wystawione bydło, jak również p. Antoni Bobrowski, ze Snopkowa — trzodę chlewną.

W dziale przemysłu domowego najlepsze interesa dokonywają wystawcy, znanych dobrze i w Warszawie, serów „litewskich”.

Odnaczony największą za sery nagrodą, p. Antoni Mierzejewski, z Dobrego Pola w słonimskim, otrzy-

natychmiast zaczęła się lekeja. Dzieci miały bonę francuską, osobę dobrą i wykształconą, lecz ta na kilka tygodni do chorych rodziców wyjechała i dopiero z końcem maja spodziewano się jej w Ustroniu. Przez ten czas, aby się w naukach nie zaniedbały, matka sama bawiła przy nich po kilka godzin dziennie. Prócz tego przychodził nauczyciel wioskowy, ale ten udzielał im tylko nauki języka niemieckiego. Dzieci były pojętne, nad swój wiek spokojne i pilne, szybko tedy robiły postępy, co ojca napędzało radością, a matkę dumą.

Po lekcji służba w całym domu lampy pozapalała, gdyż słońce dawno za lasy zapadło. Teraz hrabina, włosy sobie przy zwierciadle poprawiwszy, weszła do salonu. W drzwiach przeciwległych stał mąż. Na jej widok uśmiechnął się, przystąpił i rękę jej podniósłszy, serdecznie ją ucałował. Na to ona przytuliła głowę do jego piersi i tak chwilę stała, nie mówiąc. On spoglądał na jej złote warkocz z rozkoszą niewysłowioną, potem schylił się i w czoło ją pocałował. Podniosła ku niemu oczy wyraziste, w których niebo było rozwarte i z uniesieniem żony kochającej i kochanej za rękę go ujęła i do ust swoich ją przycisnęła. Jeszcze czas jakiś stali tak w sobie zapatrzeni, nareszcie ona, prowadząc go za sobą, zbliżyła się do fortepianu. Usiadła na taborecie, on zajął miejsce naprzeciwko w dużym fotelu, puściła różowe palce po białych klawiszach i z martwego instrumentu zaczęła się wylewać głębokie a tęskne uczucie boskiej muzyki Szopena...

Ona, w sobie skupiona, grała coraz melodyjniej, on głowę podniósł i marzył.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

STRZASKANE KOLUMNY.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

przez

Józefa Rogosza.

(Dalszy ciąg.)

Hrabina odbywała codziennie dwa razy inspekcję w swoim gospodarstwie, bez względu na to, czy na dworze była słota, czy pogoda, i wtedy tak uważnie każdej rzeczy się przypatrywała, że nie było wypadku, by sługi mogły przed nią co zataić lub ukryć. Ale chociaż obowiązkowo swoje skrupulatnie sama spełniała, nie ubosiła się nigdy gniewem, nie gderała, przeciwnie, niejednokrotnie podsuwała wymówkę, gdyż chciała, by w jej własnych oczach lepszymi się okazywali. Do świata nie miała żalu, ludzi kochała, bo sama była szczęśliwa.

Dyrektor szpitala powiatowego, dr. Henryk Wroczyński, dawny przyjaciel hrabiny i częsty gość w Ustroniu, acz należał do pierwszych śledzienników i rzadko kiedy kogo pochwalił, nieraz mawiał w mieście do swoich znajomych:

— Dajcie nam więcej takich kobiet, jak hrabina Opalińska, a społeczeństwo nasze inaczej będzie wyglądało i wkrótce cały kraj się przeistoczy. Co mi z tych niby to wykształconych, które jedną połowę dnia spędzają przy fortepianie lub z romansem francuskim w rękę, nad którym łatwo lzy ronią, drugą zaś na wizytach i obmowie swoich przyjaciół-

lek. Z tych nie ma pożytku ani rodzina, ani społeczeństwo, a już najmniej kraj. Kobieta doskonała powinna, zdaniem mojem, wyglądać jak hrabina Stanisława. Dobra z niej żona, troskliwa matka i gospodyni wzorowa. Ta bez wahania chwyci zawsze za zimne i za gorące, i nie boi się, żeby jej korona z głowy spadła. Sam spotkałem ją raz w kuchni, zajętą gotowaniem obiadu. Klucznica gdzieś wyjechała, a kucharz się upił. Cóż więc miała zrobić? Zagięła rękawki koronkowe i różowymi swymi paluszkami pierożki lepila. A obok tego umie zagrać i zaśpiewać, tańczy jak anioł, w salonie prezentuje się jak królowa, po francusku mówi lepiej, niż paryżanka, słowem, skończona z niej doskonałość. Dajcie nam więcej takich, a świat odrodzimy.

Doktor wpadł w zapal, a że nie było to u niego w zwyczaj, gdyż łatwiej ganił, niż chwalił, przeto któryś ze słuchaczy przerwał mu, mówiąc:

— Zdaje się, konsyljarzu, że gdyby więcej takich było, to może i ty przyczyniłbyś się do odrodzenia świata.

Doktor przesunął ręką po łysinie, którą miał od dwudziestego roku życia i spokojnie odpowiedział:

— Pokażcie mi jeszcze choć jedną taką, a zobaczymy... Ale ponieważ ich niema, więc wolę być śledziennikiem i starym kawalerem, niż związać się z pierwszą lepszą marjonetką, obok której wyglądałbym albo śmiesznie, albo głupio.

Doktor nie był stary, dotąd nie miał lat czterdziestu, twarz jednak miał już zmęczoną i sam chętnie nazywał się starym kawalerem.

Hrabina, zwiedziwszy całe gospodarstwo, zabrała dzieci, które na nią w ogrodzie warzywnym czekały, i razem z nimi udała się do swego pokoju, gdzie

mał mnóstwo zamówień. Pan M. zamierza wysłać obecnie większą partję serów do Lwowa i Krakowa, na żądanie kilku kupców tamtejszych.

W sobotę (6-go b. m.) odbędzie się licytacja wystawionych okazów, o ile naturalnie pp. wystawcy się zapiszą, z czego 5% przejdzie do kasy Towarzystwa wyścigowego.

W dniu dzisiejszym odbyło się uroczyste rozdanie nagród.

Zamknięcie wystawy stanowczo w sobotę.

W.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Bank państwa i jego oddziały otrzymają prawo wydawania pożyczek na zastaw tytoniu, według prawideł, istniejących dla zastawów mączki cukrowej.

— Senat rządzący wyjaśnił, iż w myśl art. 910-go ustawy procedury karnej, kaucja kasacyjna w sprawach kryminalnych nie powinna być pobierana od tych wszystkich podsądnych, którym grozi kara kwalifikowana, to jest, połączona z pozbawieniem lub ograniczeniem praw. Dokładny rozbiór owego nader doniosłego prejudykatu, wykazującego błędność wręcz odmienną w tym względzie praktyki, przez izbę sądową warszawską ustalonej, mieści się w ostatnim (39) numerze tutejszej „Gazety Sądowej”.

— Rozporządzenie prezesa zjazdu sędziów pokoju m. Warszawy zaleca, aby po wprowadzeniu nowego podziału miasta na okręgi sądowe, każdy sąd pokoju mieścił się w obrębie właściwego rewiru. Wyjątek tymczasowy stanowią sądy, posiadające dłuższe kontrakty z właścicielami domów.

— Według pism berlińskich, kolej dąbrowska wypuszcza obecnie akcyj na 3,200,875 rs.; akcje będą 5%, w sztukach 125 rs. metal. Zapisy odbywać się będą dziś w Berlinie, w Disconto-Bank, Deutsche-Bank, u Mendelssohna i sp., oraz w Frankfurt nad Menem u Rotszylda, po kursie subskrypcyjnym 92%.

— Pogłoska, jakoby dyrekcja kolei wiedeńskiej wystąpiła do rady zarządzającej z przedstawieniem, aby w miejsce funduszu na węgle udzielano urzędnikom węgiel w naturze po cenach kopalnianych, okazała się nieprawdziwa. Dyrekcja nie mogła czynić kroków w tym kierunku, ponieważ za jej to właśnie inicjatywą przed kilkoma laty zniesiono dawniejszy system udzielania węgla w naturze, jako pożyteczny tylko dla dostawców.

— Wczoraj na posiedzeniu członków administracji ogólnej Towarzystwa dobroczynności, p. Jan Zieliński odczytał treściwie sprawozdanie z działań Towarzystwa za rok ubiegły 1887-ny. Wynika z niego, że rok nader pomyślnie zakończył się dla instytucji, gdyż przewyżką dochodów nad wydatkami. Dochody wynosiły rs. 124,159, a wydatki 121,956 rs. Utrzymanie 356 starców kosztowało 26,089 rs., 253 sierot: z tych chłopców rs. 14,139, a dziewcząt rs. 5,766, przytulki dziewcząt rs. 2,818, a 26 ochron, do których uczęszczało 3,847 dzieci, 31,350 rs. Następnie uchwalono otworzyć szwalnię I-szą dla ubogich dziewcząt, przy zbiegu ulic Czerniakowskiej i Szarej, w połowie b. m., pod nazwą „Szwalnia imienia Anny Szejbler”, która znakomitą swoją ofiarą głównie przyczyniła się do urzeczywistnienia tego szlachetnego dzieła. Dalej zaproszono na członków komitetu, do ułożenia budżetu na r. p., pp.: hr. Wincentego Walewskiego, Ignacego Kisielnickiego, Wacława Dobrowolskiego, Szymona Krzeczowskiego, Stanisława Skrobańskiego, Franciszka Rydzikowskiego, a na przewodniczącego p. Jana Zielińskiego. W końcu postanowiono wyznaczyć ośmiu członków z grona Towarzystwa, do odbycia w przyszłym miesiącu rewizji w kasach groszowych.

— W tych dniach p. prezydent miasta zwrócił się do p. o. oberpolicmajstra z prośbą, izby, w razie rzeczywistej potrzeby dokonania przez asesorów weterynaryjnych rewizji w rzeźniach miejskich, magistrat był o każdej uprzedzany.

— Z powodu spraw sądowych przeciwko inżynierom kanalizacji, zarząd teje zwrócił się z prośbą do p. prezydenta miasta o wyznaczenie ze strony władz miejskich zastępstwa obrończego dla inżynierów czynnych.

— W znanej sprawie policji przeciwko inżynierowi kanalizacji, p. Koskowskemu, która na dzień dzisiejszy wyznaczona została, zarząd kanalizacji zwrócił się do magistratu o wydelegowanie obrońcy władz miejskich celem zastąpienia p. K. przed sądem pokoju. Magistrat z jednej strony nie zwolnił p. K. od stawiania, z drugiej zaś upoważnił radę prawną, p. Brzezińskiego, do asystowania p. K. w sądzie.

— Na przedstawienie zarządu miejskiego nastąpiła decyzja ministerjalna, zezwalająca na ustanowienie przy kasie lombardu warszawskiej gminy żydowskiej taksatora do szacowania rzeczy drogowych. Potrzebny na placę dla taksatora wydatek rs. 150 rocznie, wnoszony być ma do budżetu gminy starozakonnych.

— Z decyzji władzy wyższej wkrótce ogłoszoną zostanie licytacja na utrzymywanie w porządku w ciągu r. 1889-go i 1890-go mostków i kanałów miejskich, oraz oczyszczania kanałów w szlachu na Solcu.

— Wskutek domagania się policji o skanalizowanie posesji nr. 131076 przy ulicy Królewskiej, należącej do okręgu naukowego, p. kurator okręgu wyjaśnił: że na posesji powyższej ma być pobudowany gmach na klasy rysunkowe i muzeum sztuk pięknych, o co obecnie właśnie toczy się korespondencja z odpowiednimi władzami. Zatem dopóki nie zapadnie stanowczo w tej kwestji decyzja, kanalizowanie wspomnianej posesji byłoby przedwczesnem. Wyjaśnienie powyższe zarząd miejski uznał za słuszne i kanalizację posesji okręgu naukowego odroczył do roku przyszłego, t. j. do chwili, w której wszystkie ścieki zewnętrzne na ulicach kanalizowanych zostaną zniesione.

— Ze względu, że zarząd kanalizacji zamierza w r. b. budowę głównego kanału B. na ulicy Marszałkowskiej doprowadzić aż do ulicy Piękiej, zarząd tramwajów, po uzyskaniu pozwolenia ze strony magistratu, rozpoczął układać w dalszym ciągu za aleją Jerozolimską trzecią parę szyn, po której będą kursowały wagony tramwajowe. Ruch tramwajowy po jednej linii odbywać się będzie już w końcu przyszłego tygodnia, roboty bowiem ziemne budowy kanału posunięte zostały prawie do dworca kolei warszawsko-wiedeńskiej.

— W celu rozszerzenia bazaru na Pradze pod nr. 156-ym, właściciel takowego wyraził życzenie przybrania placu od strony ulicy Brzeskiej, na którym zatrzymują się włościanie z produktami na sprzedaż. Dla wydania opinji, na jakich warunkach mogłoby nastąpić przyłączenie placu, wyznaczoną została komisja złożona z pp.: inżyniera Barcikowskiego, budowniczego Nowieckiego i inspektora targowego Zareby, przy współudziale delegatów ze strony policji. Ogłędziny mają nastąpić 10-go b. m.

— Do ubezpieczenia robotników, w warszawskiej reprezentacji Towarzystwa „Rosja”, na wypadek śmierci lub nieszczęśliwego wypadku, przystąpiły świeżo fabryki: warszawska Marcina Werzyckiego z 150 robotnikami; wrocławska Leona Bujańczyka, 150; grodzka Stanisława Ciechanowskiego (kopalnia węgla), 260; Leona Rapaporta z Zawiercia 120; kaliska Emila Repana, 250; i łódzka Ferdynanda Tytzena z 40 robotnikami.

— Listów zastawnych 5% serji V-ej wylosowano w d. 3-im b. m. w gmachu Towarzystwa kredytowego ziemskiego na rs. 93,800.

— Fabrykant tomaszowski, Bernstein, za niechowanie przepisów o małoletnich robotnikach, został przez inspekcję fabryczną pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Na sprawę Bernstein, jak donosi *Warsz. dniew.*, nie stawiał się w sądzie a sędzia pokoju wydał zaoczny wyrok, skazujący fabrykanta na 50 rs. kary.

— *Warsz. dniew.* donosi: „Radca dworu, Bazyli Szyłow, wczoraj został znaleziony w domu pod nr. 65 na Wilczej bez życia, z poderżnięciem gardłem. Szyłow zajmował posadę buchaltera warszawskiej kasy gubernjalnej. Przyczyna samobójstwa dotychczas niewiadoma. Śledztwo się prowadzi.”

— Stały członek łomżyńskiej komisji gubernjalnej do spraw włościańskich, radca stanu, Zauszkiewicz—mianowanym został wice-gubernatorem siedleckim.

— Prezes sądu okręgowego, rz. r. st. Iwanow w dniu wczorajszym wyjechał do Petersburga.

— Okrąg naukowy warszawski wydał pozwolenie p. Teodozji Raczkowskiej na utrzymywanie przy zakładzie rękodzielniczym hr. Zyberk-Platerówny prywatnej dwuklasowej szkoły żeńskiej.

— Autor „Leny”, p. Wacław Karczewski (Marjan Jasieńczyk) powrócił do Warszawy.

— Towarzystwo gimnastyczne. Dawno już poruszany projekt założenia w naszym mieście towarzystwa gimnastycznego zaczyna wchodzić na drogę praktyczną.

— Dowiadujemy się właśnie, że ustawa takiego towarzystwa, ułożona i podpisana przez pp.: Jana Frenka i Karola Malinowskiego, została już przesłana do zatwierdzenia właściwej władzy.

— Celem towarzystwa ma być wyłącznie oddawanie

się ćwiczeniom gimnastycznym, w skład których wchodzi i szermierka.

Każda osoba, bez różnicy płci, byleby pełnoletnia, może zostać członkiem, o ile wniesie jednemu zowu wpisowego 5 rs. i zobowiąże się do płacenia półrublowych składek miesięcznych.

Fundusze ztąd powstałe posłużyć mają do utrzymania sali i ogródka gimnastycznego, a zarazem do zakładania filij towarzystwa na prowincji.

O zamierzonej organizacji towarzystwa i bliższych szczegółach doniesiemy później.

Obecnie możemy tylko zaznaczyć, iż p. Frenk otrzymał wiadomość, że przesłana ustawa niewątpliwie uzyska zatwierdzenie p. ministra spraw wewnętrznych.

— Dobrze idzie...

Wczoraj ogłoszono drugi z kolei bilans jednego z najmłodszych naszych instytucji przemysłowych, Towarzystwa warszawskiego oczyszczania i sprządaży okowity.

Bilans obejmuje okres czasu od d. 1-go lipca r. b. do d. 30-go czerwca r. b.

Działalność spółki rozwija się jaknajpomyślniej, a oto kilka dowodów:

Kapitał zakładowy 300,000 rs., podzielony na 400 akcji; obrót kasowy 1,086,565 rs., ogólny — 22,405,720 rs.

Cyfra wywiezionej okowity wynosiła 14,524 beczek, zawierających 67,650,448^o, czyli 845,630^o wiader 80%.

Wywóz ten wykazuje zysk z komisowego i refakeji hamburskiej, gdańskiej i królewieckiej 31,290 rs.

Zysk na 13,150 beczkach, dostarczonych klientom dał 3,508 rs.

Czysty zysk uczynił tedy 33,783 rs., z których odpisano 3% za podatek rządowy, 5 proc. na amortyzację sumy, włożonej w zakład rektyfikacyjny, 5 proc. na kapitał zasobowy, a resztę w sumie rs. 29,557 kop. 60—do dyspozycji zebrania ogólnego.

Dyrektorem handlowym spółki jest p. Ksawery Radziszewski; dyrektorami zarządu — Władysław Przyłubski (przewodniczący), Feliks hr. Czacki, Kazimierz Czarnowski, Stanisław Okęcki i Stanisław Zawadzki.

— Jeszcze jedno.

Niedomagamy snuć chwilowo więcej, niż zazwyczaj, a przeto weszliśmy w stan „odroczeń”.

Do zanotowanych już wczoraj przybywa jeszcze jedno.

Otwarcie sklepu stowarzyszenia spożywczego kolei warszawsko-wiedeńskiej odłożono do Nowego roku.

Naturalnie stało się to „z przyczyn niezależnych od zarządu.”

— Borówki.

Gospodie, które w czasie, gdy cena borówek nie przechodziła 9 kop. za garniec, wstrzymywały się z zakupem, spotkał dotkliwy zawód.

Obecnie włościanie, przybywający na targi sprzedają garniec borówek po 30 kop., a nawet wyżej.

— Rzeźbiarki.

W Warszawie znajduje się osiem kobiet, uprawiających sztukę rzeźbiarską.

Dwie z tej liczby umieszczają swoje prace na wystawach publicznych, pozostałe zaś kształcą się jeszcze w pracowniach artystów tutejszych.

— Koperty z blachy.

Pewien fabrykant zagraniczny rozesłał tutaj szym firmom handlowym cyrkularze, zawarte w kopertach, sporządzonych z bardzo cienkiej blachy.

Jedyną praktyczną stroną nowych kopert jest... reklama.

— Spełniony zamiar.

W dniu wczorajszym w jednym z kościołów tutejszych odbył się ślub pana X., zamożnego właściciela dwóch kamienic i znacznego folwarku w okolicy podmiejskiej, z 20-letnią dziewczyną, córką ubożego wyrobnika ze Szmulowizny.

Pan X. zakochał się w dziewczęciu przed czterema laty, i zawarłszy układ z rodzicami, wywiózł je do Krakowa dla kształcenia, poczynając od elementarza.

Rodzina dokładała wszelkich starań, aby fantastyce małżeństwu przeszkodzić, p. X. na nie przecież nie zważał i sprowadziwszy swą pupilkę, wyrosłą na pannę doskonałą ułożoną i posiadającą wcale nieźle wykształcenie, wczoraj ją zaślubił.

Nowożeńcy zaraz po ślubie wyjechali na wieś, gdzie na niewidzianą od czterech lat córkę oczekiwali biedni, ale uczciwi rodzice.

— Szczepienie wścieklizny.

Przed paroma dniami przyjechał z mławskiego p. K., obywatel ziemski, celem zaszczepienia tak sobie, jak i dwóm synom, wścieklizny ochronnej.

Pan K. przed kilkoma miesiącami stracił syna, którego dopiero po upływie pół roku objawiły się skutki pokasania.

Dla zabezpieczenia więc siebie i dzieci, p. K. stanowczo zarządził zaszczerpienie wściekłego metoda Pastura w klinice dra Bajwida.

— Odparty napad.

Nocy wczorajszej na szosie za rogatką Jerozolimską na jadącego bryczką propinatora, Kazimierza Bieleckiego, napadło czterech drabów.

Dwaj z nich wstrzymali konie, a pozostali rzucili się na B. i powożąc.

Propinator, człowiek nadzwyczaj silny, dwoma uderzeniami pięści odparł rabusiów, a wyrwawszy lejce z rąk furmana, pojechał dalej.

Napastnicy, przytrzymując konie, również upadli.

Za odjeżdżającą bryczką posypał się grad kamieni, a jednym z nich furman, Grzegorz Dąbrowski, został boleśnie ranny w głowę.

— Rozhukany wół.

W dniu wczorajszym na Nowej Pradze wyrwał się z rąk rzeźników wół i przewrócił dwie kobiety.

Jedną z nich, Dominikę Kuczmakową, oprócz bolesnego potłuczenia, ważniejszego szwanku nie poniosła, lecz druga, Karolina Piotrowska, doznała od uderzenia rogami ciężkiego uszkodzenia klatki piersiowej.

+ Kielecka dyrekcja szczegółowa Towarzystwa kredytowego ziemskiego ogłosiła wykaz 96-ciu dóbr ziemskich, zalegających w opłacie rat Towarzystwu i zakwalifikowanych do sprzedaży przymusowej przez licytacje. Odbywać się one będą w lutym roku 1889-go w kancelariach hipotecznych notariuszów.

+ Zamknięty teatr.

Korespondent nasz z Płocka donosi:

„Na porządku spraw dziennych mamy kwestję otwarcia teatru, który obecnie stoi... zapieczetowany.”

Stało się to wskutek orzeczenia delegowanej na rewizję komisji budowlanej, która uznała gmach teatralny za grożący niebezpieczeństwem, z powodu jakoby rozluźnienia się belek w suficie i wiązań przy żerandolu, braku środków, zabezpieczających scenę od pożaru i t. p.

Wobec takiego stanu rzeczy postanowiono powołać do życia „komitet opiekuńczy” (który, nawiasem powiemy, był ustanowiony przed kilkunastoma laty, lecz przestał istnieć niewiedomo kiedy i dla jakich powodów) i jemu powierzono zaopiekować się sprawami teatru, a przedewszystkiem urządzeniem uznanych za niezbędne przez komisję technicznych napraw, na co wyznaczono z funduszu miasta 850 rs.

Projektowanem jest tu wiele: rozszerzenie sceny za pomocą przeniesienia z za kulis garderób do oficyny teatralnej, urządzenie oddzielnego wyjścia z łóż, oddzielnego składu na rekwizyta i utensylja, przeniesienie w bezpieczne miejsce znajdującego się dotychczas pod sceną składu nafty i lamp, (?) zaopatrzenie sceny w asfaltową lub żelazną podlogę oraz w narzędzia ogniowe i t. d., i t. d.

Niezależnie od strony technicznej, sprawy naszego teatru pod innym jeszcze względem powikłaniu uległy; dotychczasowi bowiem administratorowie, dzierżawcy, objawiający przed dwoma laty zarząd teatru drogą sukcesji, obecnie, przed upływem terminu dzierżawnego, podobno zrzekają się administracji, chcąc się w ten sposób uchylić od wypłaty z tego z kontraktu obowiązku oddania miastu po upływie 25-letniej dzierżawy teatru w należyty porządku.

Sprawa ta zapewne zwrócona zostanie na drogę sądową.

Municipalność, nie mając chęci sama administrować teatrem, zamierza podobno wypuścić go w 12-letnią dzierżawę, a roboty restauracyjne powierzyć prywatnemu przedsiębiorcy, lecz kiedy to nastąpi — niewiedomo, ponieważ „komitet 10-ty” nie obradował jeszcze w tej kwestji i niewiedomo kiedy obradować będzie.

Najbliższą prawdę zdaje się być smutna ostateczność, że teatr płocki w r. b. prawdopodobnie nie będzie wcale otwarty.

Chcąc ziemi zaradzić, trzeba, komu należy, wziąć się energicznie do rzeczy i do pp. administratorów.

+ Fałszywe pięciorniki.

Gaz. lub. donosi, że w Lublinie pojawiły się fałszywe pięciorniki, odznaczające się na szczególne niedbałą robotą litograficzną.

Banknoty te noszą nr. 16,076 z r. 1880-go.

+ Kradzież.

Korzystając z wyjazdu w sąsiedztwo ks. probosza w Ożulecach pod Chełmem, złodzieje wkradli się do plebanji i zabrali futra, ubrania, bieliznę i t. d.

Szczęściem, nie mogli otworzyć górnej szuflady u komody, zamkniętej na sztuczny zamek, w której schowane były pieniądze księdza i kościelne.

Złodzieje chcieli zabrać także i pościel, lecz zważywszy ją w tłumok, spłoszeni, porzucili i uciekli.

Nazajutrz straż ziemska aresztowała dwóch uczestników kradzieży, synów włościan miejscowych.

Jeden z nich przyznał się, iż chcieli uprowadzić konie z folwarku i przekupili już nawet kilku łokciami płótna chłopca dworskiego, ale próba się nie udała.

W okolicy Czulezyc panuje zaniepokojenie.

+ Pod pociąg.

Pod koła pociągu kolejowego w Radomiu rzuciła się w środę służąca, Anastazja Bujka.

Pokaleczeniem nogi opłaciła żal swój do jakiegoś żołnierza, który, odjeżdżając na urlop, okazał jej obojętność.

+ Wściekły pies.

Piszą do nas z Zawiercia:

Pokasany niedgdyś pies dostał w dniu 26-ym września ataku wściekłości, a biegając po ulicach, pogryzł kilka innych psów, 18-letnią dziewczynę w domu swego pana, i robotnika.

W nocy psa zabito.

Co się jednak stało z ową dziewczyną, niewiedomo.

Rana jej została opatrzona przez miejscowego lekarza.

+ Od zarażenia.

We wsi Stajonowo, pod Kaliszem, owczarz, Ernest Sztuder, zmarł się przy zdejmowaniu skóry z padłej krowy i zmarł. Krowa padła na zarazę syberyjską.

+ Samobójstwo.

We wsi Gać, pod Kaliszem, powiesił się Andrzej Wiśniewski.

Powód samobójstwa niewiadomy.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Szóste walne zebranie akcjonariuszów Towarzystwa fabryki cukru „Częstochowa” odbędzie się d. 6-go października, o godz. 3-iej po południu, w domu pod Nr. 10,660 przy ulicy Królewskiej. Na zebraniu zatwierdzona być ma sprzedaż dysstylarni „Karolinów”.

— Do d. 6-go b. m. przyjmowane będą akcje od tych akcjonariuszów, którzy zechcą przyjąć udział w zebraniach ogólnych Towarzystwa fabryki cukru i rafinerji „Hermanów” i „Łyszkowice”, zapowiedzianych na d. 20-ty i 22-gi b. m.

— Zarząd biura Informacyjnego o nędzy wyjątkowej, przypomina dobroczynnej publiczności, że wszelkie ofiary dla biednych, tak pieniężne jak i w rzeczach, przyjmują się z wdzięcznością w kancelarji biura nędzy, mieszczącej się w Instytucji św. Kazimierza, ulica Tamka Nr. 35, w gmachu głównym, a otwartej codziennie od godziny 3-iej do 5-iej po południu.

Nekrologja.

+ Ś. p. Bazyli Szyłow, urzędnik kasy gubernialnej, rozstał się z tym światem w dniu 3-im października 1888 r. Pozostała żona z dziećmi zapraszają przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok odbyć się mające dnia 6 października r. b. to jest w sobotę, o godzinie 4-iej po południu z cerkwi przy ulicy Miodowej. — 2962 —

+ W dniu 6-ym października, to jest w sobotę, w kaplicy Schronienia paraliżików przy ulicy Nowowiejskiej, odbędzie się, o godzinie 10-iej zrana, nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Zygmunta Krysińskiego, mecenasa, na które zarząd zakładu zaprasza rodzinę i życzliwych zmarłego, gorliwego opiekuna swego i obrońcy w interesach prawnych, zawiązującemu mu nadto ofiarę funduszu zebranego na cel dobroczynny, ku uczczeniu dwudziestopięciolatnia zmarłego działacza, którą sam dla Schronienia przeznaczył. — 1007

+ W sobotę, to jest dnia 6-go października r. b., jako w piątą rocznicę nigdy nieodżałowanego ś. p. Adama Jasińskiego, b. naczelnika kancelarji w zarządzie oberpolimajstra, odbędzie się za spokój jego duszy msza święta w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, o godzinie 8-iej i pół zrana, na którą została rodzina zaprasza rodzinę, przyjaciół i kolegów zmarłego. — 1006 —

Z ostatniej poczty.

Berlin 2-go października. — Post zamieszcza nowy komunikat półurzędowy w sprawie zaniechania przez rząd francuski śledztwa przeciw Garnierowi. Podczas gdy wszystkie narody cywilizowane, a nawet w stanie natury żyjące, szanują nietykalność obcych posłów, Francja od czasów ostatniej wojny usiłuje coraz staranniej usunąć sobie z pod nóg grunt cywilizacji. Jeżeli idzie o Niemcy i Niemców, przeza wszelkiemu prawu i obyczajowi. Żaden Niemiec nie może już uciec się dziś do Francji bez narażenia się na obelgi. O sprawie Garniera nie mówi się dziś we Francji ani słowa. Nie wiadomo, czy rząd francuski wyraził swoje ubolewanie z tego powodu i przyobiecał śledztwo, ani też, jaki obrót śledztwo to bierze? Na tej drodze nie można spodziewać się utrzymania dobrych stosunków z Niemcami.

Toruń, 3-go października. — D. 9-go b. m. odbędzie się w Chełmie zebranie delegatów wyborczych dla Prus Zachodnich. Mają być dopełnione wybory przewodniczącego zgromadzenia, nowego komitetu prowincjonalnego, oraz ułożona lista kandydatów na posłów dla poszczególnych okręgów wyborczych.

Poznań 4-go października. — Komitet prowincjonalny wyborczy na W. Ks. Poznańskie ukonstytuje się w przyszły wtorek. W dniu tym zostanie też zredagowana i ogłoszona odezwa wyborcza.

Poznań 3-go października. — Wiec w parafji wielichowskiej w sprawie języka, na dzień wczorajszy do sąsiedniej wsi Łubnicy zwołany, całkowicie się udał. Ponieważ w mieście jedyna tylko sala się znajduje, więc ją zamówiono, niestety późniejsza sciecia udzielenia jej odmówił. Komitet udał się z prośbą do hr. Platera, dziedzica Wielichowa, który chętnie udzielił lokal w łubnickim dworze, gdzie się też po nabożeństwie kilkuset ojców rodzin zgromadziło. Przemawiali: hr. St. Plater, ks. Berkowski i inni.

Belgrad 2-go października. — Przyjaciele królowej Natalji oświadczają, że o pogodzeniu się z królem obecnie już mowy być nie może. Bistiez zaprzecza pogłoskom, jakoby otrzymał w Abbazji jakąkolwiek misję rozwodową od króla lub też, aby z nim rokowano o wstąpienie do rządu.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiedeń 4-go października. (Tel. pr. K. W.)

Powszechną sensację sprawił fakt, że na dzisiejszym obiedzie dworskim wzniesiono aż cztery toasty. Obydwaj cesarze, oprócz zdrowia wzajemnego i obu domów, toastowali na zdrowie swoich armij i kolegów (unsere Kameraden). Cesarz Franciszek Józef, pijąc zdrowie aljanta, nazwał przymierze austriacko-niemieckie wieczystym i nierozrwalnym dla dobra obu ludów.

Wiedeń 4-go października. (Tel. pr. K. W.)

W sferach dyplomatycznych zapewniają, że cesarze Wilhelm i Franciszek Józef postanowili wspólnymi siłami pośredniczyć pomiędzy Kwirynalem i Watykanem, celem wytworzenia modus vivendi. Papież przysłał msgr. Galimbertiemu instrukcję w tym duchu.

Wiedeń 4-go października. (Tel. Aj. półn.)

Podczas pobytu cesarza Wilhelma toczą się tutaj żywe układy w sprawie bułgarskiej. Hr. Kalnoky otrzymał order pruski orla czarnego z brylantami.

Lwów 4-go października. (Tel. pr. K. W.)

Ślotwina dzisiaj do szczytu zgorzała.

(Miejscowość ta, nosząca dawniej nazwę „Krasnopol”, leży w stanisławowskim, nad rzeką Bystrycą, liczy przeszło 2,500 mieszkańców, posiada warzelnię soli; przyp. red.)

Monachjum 4-go października. (T. Aj. p.)

Dzisiaj zakończył tutaj życie b. rosyjski minister dworu, hr. A. Adleberg.

Paryż 4-go października. (Tel. Aj. półn.)

W Journal officiel opublikowany został dekret o warunkach przebywania we Francji cudzoziemców.

Paryż 4-go października. (Tel. pryw. K. W.)

Jutro powraca tutaj Boulanger (a z kąd? przyp. red.).

Paryż 4-go października. (Tel. Aj. półn.)

W okolicach Lugdunu powódź.

Londyn 4-go października. (Tel. pr. K. W.)

W Zanzibarze krajowcy zamordowali trzynastu Niemców. Oświadczyli oni sułtanowi, że nie ma prawa wydawać ich w ręce europejczyków. Niemcy uciekli się wszędzie pod opiekę angielską. Handel zupełnie ustał. Z wnętrza kraju ciągną tysiące zanzibarczyków na obronę wybrzeży.

Londyn 4-go października. (Tel. p. Kur. W.)

Bank angielski podniósł eskont na 5%.

Rzym 4-go października. (Tel. pr. Kur. W.)

W łonie Watykanu ściera się gwałtownie dwa prądy: jedni chcą sprowadzić podczas pobytu cesarza Wilhelma do Rzymu msgr. Galimbertiego i próbować kompromisu z Włochami, drudzy, z kardynałem sekretarzem stanu na czele, opierają się temu całą siłą swojego potężnego wpływu.

Rzym 4-go października. (Tel. pryw. K. W.)

Wszystkie izby handlowe we Włoszech w odpowiedzi na kwestjonariusz ministra Grimaldiego oświadczyły się energicznie za wznowieniem rokowań z Francją o nowy traktat handlowy.

Bukareszt 4-go października. (T. Aj. półn.)

Rokowania z królową Natalją w sprawie rozwodu rozbiły się stanowczo. Królowa oświadczyła Piroczanaczowi: „Król powinien kapitulować”.

Konstantynopol 4-go października. (T. p. K. W.)

Wygnany z dworu sułtańskiego Kizlar aga zeznał, że pierwsi dostojnicy dworscy dopuszczają

Fospieszne do Płocka codziennie o godz. 7^{3/4} zrana.
Zwyczajne do Płocka codziennie o godz. 9-aj zrana.